

Arrest

nr. 161 438 van 4 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid/voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging,

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 21 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en de beslissing van 24 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. WYNEN, die loco advocaat T. DESCAMPS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 3 oktober 2007 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Die aanvraag werd ontvankelijk verklaard op 10 maart 2008. Op 18 november 2011 werd de aanvraag ongegrond bevonden. Dat is de eerste bestreden beslissing. Die

beslissing werd ter kennis gebracht op 27 februari 2012, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Dat is de tweede bestreden beslissing.

Eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03/10/2007 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

BTL (R.R.: xxx)

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

geboren te KISANGANI op (...)1975

adres: (...) 2060 ANTWERPEN

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 10/03/2008, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-adviseur evalueerde de medische elementen en concludeert: zie gesloten omslag:

"Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Congo. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Verder blijkt uit het verslag van onze arts-adviseur dat de betrokkene kan reizen mits begeleiding. Mantelzorg is nodig in de zin dat iemand uit haar omgeving haar toestand kan opvolgen en moet kunnen ingrijpen bij eventuele achteruitgang.

Wat betreft de toegankelijkheid van de zorgen die betrokkene nodig heeft merken wij op dat betrokkene in het verleden gedurende 13 jaar lang behandeld werd voor de aandoening waaraan zij lijdt in het land van herkomst, ni. Congo. Wat bewijst dat de zorgen toegankelijk zijn.

Wat betreft het reizen onder begeleiding kan betrokkene ook op IOM beroep doen voor de REAB-procedure (procédure voor de Terugkeer en Emigratie van Asielzoekers uit België). Indien betrokkene specifieke bijstand (bvb medische bijstand) nodig heeft kan hij vergezeld worden door een (medische) begeleider tot aan de eindbestemming.

Betrokkene legt geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat zij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Verder lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene helemaal geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst bij wie zij terecht kan voor de nodige ondersteuning. Betrokkene heeft immers tientallen jaren in Congo verbleven alvorens naar België te vertrekken.

Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie-en asielbeleid waarbij hem/haar/hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene voeren uit het Vreemdelingenregister.”

Tweede bestreden beslissing:

“In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid / de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid (L) (2) wordt aan BTL geboren te KISANGANI,Zaire (Republiek) op (...)1975, van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 25/03/2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven ( ).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens voert zij een appreciatiefout aan. Zij meent dat de infrastructuur in Congo gebrekkig is, dat medische verzorging zelf moet worden bekostigd en het verkrijgen van medicatie problematisch is, dat psychiatrische verzorging moeilijk toegankelijk is voor de wie financieel onvermogen is, en dat het motief met betrekking tot de hulp van familie en kennissen een ongefundeerde aanname is.

2.2. De formele motiveringsplicht vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (RvS 4 juli 1996, nr. 60.751, T.B.P. 1996, 698).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de inhoud ervan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer een onderzoek heeft gevoerd op basis van de door verzoekster aangereikte stukken. De ambtenaar-geneesheer stelde dat diende te worden besloten dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland. Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 26 juli 2011 luidt:

"Ik kom terug op uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van haar vraag om machtiging tot, of verlenging van verblijf, bij onze diensten ingediend op 03.10.2007.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Verwijzend naar het medisch attest afgeleverd op datum van 23/06/2003 van de Dienst Neuro-psychopathologie van de Universiteit van Kinshasa, getekend door 2 neuropsychiaters en een arts in opleiding, blijkt dat betrokkene leed aan een neuro-recidiverende aandoening. Zij kwam regelmatig op consultatie neuro-psychiatrie sinds het jaar 1990. De artsen attesteren dat betrokkene regelmatige follow-up nodig heeft.

Verwijzend naar het medisch attest dd. 16/07/2003 van het Algemeen Centrumziekenhuis Campus Stuivenberg te Antwerpen van Dr. JS, arts, blijkt dat betrokkene zich aanbood op de spoedgevallendienst op 13/07/2003. "Een behandeling" werd opgestart en om in de toekomst verbetering te verkrijgen, is continuïteit van de zorgen geadviseerd.

Verwijzend naar het medisch attest dd. 19/06/2007 van Dr. RVR, assistent op de afdeling psychiatrie aan het ZNA campus Stuivenberg, polikliniek psychiatrie, blijkt dat betrokkene daar reeds TWEE maanden ambulante wordt gevolgd. Het gaat om een kwetsbare vrouw die in het verleden reeds psychotische exacerbaties doormaakte waarvoor ze verscheidene malen gehospitaliseerd werd. De laatste opname dateert van 2005, waarna ze ambulante verder werd opgevolgd. De reden waarom ze zich nu aanmeldde waren randpsychotische belevingen, slaapstoornissen, piekeren, auditieve hallucinaties en bizar gedrag. Er werd geopteerd om Seroquel 200mg op te starten. Betrokkene heeft een verhoogde stress-kwetsbaarheid en verminderde executieve functies. Dit is eigen aan een psychotisch toestandsbeeld.

Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene reeds in haar thuisland sinds 1990 tot en met 2003 psychiatrisch werd opgevolgd op de dienst neuropsychopathologie aan de Universiteit van Kinshasa. De neuropsychiaters die haar al die jaren behandelden spreken van een recidiverende psychiatrische aandoening die opvolging nodig heeft. Het medisch dossier bevat weinig attesten: een verslagje van de 13-jarige opvolging in Kinshasa, waar geen duidelijke diagnose wordt vermeld, een attest van 2003 dat betrokkene consulteerde op de spoedafdeling zonder vermelding van een diagnose en ten slotte een verslag van een assistent in de psychiatrie met wel vermelding van de diagnose. Betrokkene doet vermoedelijk sinds 1990 psychotische opstoten die dan behandeld worden ambulante of met opname. Betrokkene is psychisch kwetsbaar en weinig stressbestendig door deze aandoening. In 2007 werd een medicamenteuze therapie opgestart met Seroquel (=quetiapine).

Het gaat om een psychiatrische aandoening die in 1990 begon en met opstoten verloopt. Betrokkene is psychologisch kwetsbaar.

Betrokkene kan reizen mits begeleiding. Verplichte terugkeer zou haar psychologisch kunnen destabiliseren. Mantelzorg is nodig in die zin dat iemand uit haar omgeving haar psychische toestand moet kunnen opvolgen en moet kunnen ingrijpen bij eventuele achteruitgang. Permanente aanwezigheid van familie of derden is niet vereist.

De vraag stelt zich naar de behandelmogelijkheden in Congo:

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene) :

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank1 :

o van International SOS2 van 01/03/2011 en 25/05/2009 met uniek referentienummer 3311 en 2764

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat psychiatrische zorgen beschikbaar zijn in Congo. Betrokkene werd trouwens 13 jaar opgevolgd in haar thuisland op de Universiteit van Kinshasa door neuropsychiaters. Zo is er het Centre Médical de Kinshasa, avenue du commerce, Gombe, Kinshasa of Centre Hospitalier Yolo Médical, commune de Limete. Psychofarmaca zijn beschikbaar, zo ook

Seroquel, het medicijn dat betrokkene sinds 2007 neemt. Aangezien de medicatie niet altijd gegarandeerd beschikbaar is, zal betrokkene hiermee rekening moeten houden en steeds een voorraad van enkele weken moeten voorzien.

De aandoening vormt geen risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene want medische behandeling is mogelijk in het land van herkomst.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Congo.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Met betrekking tot de toegang tot medische zorgen wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoekster dertien jaar lang behandeld werd voor de aandoening waaraan ze lijdt in haar land van herkomst. Derhalve wordt in de bestreden beslissing geconcludeerd dat dit bewijst dat de zorgen toegankelijk zijn. Verzoekster betwist dit determinerend motief in haar middel niet.

Verzoekster relateert de steun die zij van de IOM kan krijgen, omdat die hulp beperkt is in de tijd. Die opmerking doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij, wat betreft de terugreis, kan rekenen op medische begeleiding.

In de bestreden beslissing wordt verder vermeld dat verzoekster niet aantoont dat zij arbeidsongeschikt zou zijn, zodat zij zelf kan instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Verzoekster verklaart in het middel dat werken voor haar onmogelijk is. Deze bewering vindt echter geen steun in het administratief dossier, noch in het advies van de ambtenaar-geneesheer, noch uit de door verzoekster neergelegde stukken. Het gaat aldus om een niet-gestaafde bewering die niet van aard is om dit motief te weerleggen. Het komt nochtans in eerste instantie verzoekster toe om de constitutieve elementen ter staving van haar aanvraag aan te tonen. Op de verwerende partij rust niet de verplichting om de aanvrager van een medische regularisatie ambtshalve te onderzoeken met betrekking tot de vraag of hij al dan niet arbeidsongeschikt is.

Met betrekking tot de hulp van familie en kennissen merkt de Raad op dat het hier inderdaad gaat om een veronderstelling, doch een dergelijke veronderstelling is niet kennelijk onredelijk, aangezien elementen uit het dossier deze conclusie ondersteunen. In de bestreden beslissing wordt immers gemotiveerd – en verzoekster betwist dit niet - dat zij tientallen jaren in Congo verbleef alvorens naar België te vertrekken. Elders in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster reeds dertien jaar in Congo werd behandeld voor haar aandoening. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk te vermoeden dat verzoekster familie, kennissen of vrienden in Congo heeft waarbij zij kan rekenen op ondersteuning. Met de stelling dat dit een subjectieve aanname is, toont verzoekster het tegendeel niet aan. Evenmin kan verzoekster gevolgd worden waar zij stelt dat de verwerende partij een voorwaarde toevoegt aan artikel 9ter. Het gaat hier enkel om een beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC